

MURASZOMBAT ÉS VIDÉKE

Gazdasági és társadalmi hetilap.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

Előfizetési ár:
Égész évre 3 frt. Félévre 1 frt 50 kr. — A gazd. főkönyvet tagjainak: egész évre 2 frt, félévre 1 frt.
Egyes szám ára 10 kr.
Előfizetési pénzek és reklamációk a kiadóhivatalhoz intézendők.

Szerkeszti és kiadja:
A muraszombati gazd. főkönyvet.
A szerkesztésért felelős:
HORVÁTH GYÖRGY.

Kéziratok, levelek a egyéb szerkesztésügyi közlemények a szerkesztőséghez küldendők.
Hirdetési díj: 1 hasábnal petitsora egyszeri hirdetésnél 10 kr többszöri hirdetésnél soronként 6 kr. Bélyegdíj 30 kr. Nyitlétér petitsora 25 kr.

Biztosítsuk vetéseinket.

Még itt sincsenek a zivatarkor a máris a szélrózsa minden irányából jönnek a hírek a jégverésekről, melyek a gabonákban jelentékeny károkat okoztak s a szegény mezőgazda természet oly korán semmivé tették.

Nagyon szomorú, hogy daczára a keserű tapasztalásoknak, melyekre a legutóbbi elemi csapások a mezőgazdát megtanították s daczára a biztosító intézetek kedvezményeinek: még se vehető rá sok a gazdák közül, hogy vetéseiket a jégkár ellen biztosítsák: sajnálják ama néhány krnyi illetéket s késszebb inkább mindenét a veszélynek kitenni. A biztosítási kedvezményről szólva, meg kell említenem, hogy mindazok, kik a főkönyvelő tagjai, egyelőre a jégkár elleni biztosításoknál 6 százaléktólí engedményt nyernek.

És miért nem biztosítanak a gazdák? Egy jó része nem ismeri a biztosítás áldásos hasznát, egy okoskodik: íapám sem biztosított s daczára a jégveréseknek, megélt kis birtokából, minek biztosítsak én, valahogy én is csak eltengetőm. Nem tudják továbbá, hogy mai napság még ebből a roszból többet várhatunk, mert le vannak már pusztítva ama erdősegek, melyek a felhőképződésre jótékony hatással voltak.

Hiába írnek erről a fent említettnek,

ők — mint mondani szokták — már csak a régi szokásnál maradnak.

Van még egy része a gazdáknak, kik ismerik ugyan az intézmény üdvösségét, de várnak-várnak, addig halasztják, míg többnyire elkéstek, mert a jég már a hátukon. Ki biztosítani akar, biztosítson azonnal, a fizetés egy, akár májusban, akár júniusban biztosít.

Egy eset van még, mely a közönséget elidegeníti az ily biztosítástól s e baj a biztosítási intézeteken mulik.

Ugyanis a kár felbecsélése s a biztosított összeg kifizetése halasztatik el olyannyira, hogy az illető nem egyszer erre az óhajra fakad: bárcsak ne is biztosítottam volna, most se gabonámat le nem hordhatom, se a kárt fel nem becsülök. Tudjuk, hogy egyszerre mindenhova nem küldheti ki a társaság ügynökeit a kár felbecsélése végett, de iparkodik eme kötelemnek is mindinkább megfélelni, a jó eredmény nem fog elmaradni.

Azon kérdésre, hogy mennyibe kerül a jég ellen való biztosítás, könnyen kaphatunk feleletet, ha bármely intézetnél vagy társaságnál tudakozódunk. Náluk már statisztikai adatok szerint ki vannak számítva a táblázatok és a dolog természeténél fogva a jégkárnak nagyobb mértékben kitétt vidékeken nagyobb díjat szednek, mint oly vidéke-

ken, ahol ritkábban fordul elő jégeső. Így például Vasmegye többet, Sopron és Zala megye kevesebbet fizetnek. A „magyar gazdák jégbiztosítási szövetsége” itt Vasmegyében a búzát 100 frt után 1-40 frt, a rozstól és a tavaszi búzát 1-60 frt, a répát 1-90 frt-ért biztosítja: de a fizetendő díjból leszámítanak a szövetség tagjainak 20%-ot, a gazdasági egyesület tagjainak azonkívül 6%-ot.

Ha valaki nem volna tisztában avval, hogy kinél biztosítsa vetéseit, akkor forduljon bizalommal a „muraszombati gazd. főkönyvet” titkárához, Takács R. Istvánhoz, aki készséggel fog megbízható firmát ajánlani és ezen ajánlatot annál is inkább fogadja el a gazda, mert a „muraszombati gazd. főkönyvet” tagjainak kedvezményt nyújt a társulat.

Ti mezőgazdák pedig vessetek el minden előítéletet, számítsatok s rá fogtok jönni, hogy:

biztosítsuk vetéseinket!

Pénz- és hitelviszonyaink.

Pénzügyi- és hitelviszonyaink — mint tapasztalatból tudjuk — tetemesen javultak. A pénzforgalom hazánkban jelentékenyen emelkedett, hitellünk a külföldi pénzpiacokon javult, a valuta a teljes értékű biztosítási s rövid idő múlva azt fogják észrevenni, hogy amiből sok van — az a pénz! Pénzügyintézeteink a betétek után a kamatokat tetemesen leszállították, miután a betétek nem állanak arányban a kereslettel. Hogy a tőke

ARCEZÁS

Féltékeny.

A hold sötét felhők mögé rejt: halvány kerek képét. Sűrű, ködös, vak homály borul a vidékre . . .

Az este-alkony néma esendjében megszólal a falu kis harangja, melynek érezes hangja imára szólítja a falu lakóit. A kedves hangok elhangzása után ismét siri néma esend borul a vidékre, melyet néha-néha csak egy-egy kutyaugatás zavar meg.

A kriptá zerű esendben, a falu alsó végén, boldog érzésekkel telt kebellet sétál — egy köhöz előtt — Barna Pista. Szíve hevesen dobog . . . Ma három éve, hogy utoljára ö-l-ite k-blére zive választottját. Ma este mullott három hosszu év, hogy fogadást tettek Julesával — a falu legszebb leányával — hogy szeretni fogják egymást a tavolban is. Megesküdtek minderre, ami csak szent, hogy bú-k maradnak egymáshoz s esküjüktől forró, édes esőkkel peesélték, mely után felhangzott:

Isten véled falu szépe!
El kell válnunk három évre . . .
El kell mennem katonának,
Szolgálni kell a hazámat.

Másnap reggel az őszi nap sugarai még gyéren törtek át a sűrű köd tömkelegén, midőn Barna Pistának kocsira kellett ülnie. A kocsit gyönyörű két világos pej ragadta mint sárkány;

min'ha csak örökre el akarták volna vinni Barna Pistát a faluból úgy repülték vele . . .

Barna Pista, midőn Julesa házuk elé ért, még egy „Isten hozd!” mondott a virágos ablakból nézegető — legszebb virágosznak. Julesa nem bírta szólni, csak zsebkendőjével intett a távozónak, mely után könnyzáróval öntözte virágait.

Barna Pista szívében is annál nagyobbak voltak a viharok, minél ismeretlenebbeknek tűnnek fel előtte a vidék virányai, melyeket szomorú arcezel vizsgálgatott.

A mikor ezek történtek, azóta háromszor fedte már a kisedes falu környékét hó . . . S háromszor virult a táj újra, mióta Barna Pista nem látta kedves faluját, hol ezen idő alatt annyi könny hullott érte . . .

Lágyan ringatja az őszi szellő a lombtalan fák ágait. A hold pazarul hinti ezüstös sugarait a esendes, szunyadozó vidékre, midőn Barna Pista örömtől dagasztott kebellet várja kedvesét azon a helyen, hol ma három éve bucsut vetek egymástól.

— Nehéz a várás! sohajt fel Pista. — Talán nem is tudja Julesa, hogy őt én itt várom. — Vagy tán elfelejtett — megszegte esküjét? — Oh nem! ő ezt nem tette . . . Hiszen itt a Teremtő nagy templomában — a szabad ég alatt a természet ölének esküdött hűségét.

Barna Pistát e méla gondolataiban e nótának szomorú melodijája zavarja meg:

Oh bucsus meg, hogy szeretni mertelek;
Hiszen arról szívem nem tohot. stb.
Barna Pistát önkénytelenül vonzák e hangok. Rohan örülten egész a kis szalmafedeli házig, hon-

nan a szomorú nótának hangjai betöltik a holdvilágos, esendes est hűvös őszi levegőjét.

Körültrekingett s azután halk léptekkel megy a kis viskó ablakához betekinteni. S őh ég! ott látja Julesát, ki éppen egy lognykével settenkedik, míg a többi leány dalogtatva hajlja a fonóban rokkáját.

Barna Pistának minden vér az arczába szökött a látottakra.

— Mindent hittem, csak ezt nem, hogy Julesa képes legyen feleleteni. Ó, ki forró könnyek között borult vállamra s megesküdött, hogy míg távol leszek, nem fog szeretni senkit e világon és ő csalfa, hűtlen lett, megszegte esküjét!

Pista szívében a fájdalom rőtöt tanyát, pedig néhány nappal ezelőtt — ott Csehországban — mindenet, talán lelke fűvösségét is feláldozta volna Julesa hűségéért s az első viszontlátásra minden hajszálja égfelé emelkedik, minden reményét elvesztette.

— Meglakodsz esküt szegő, csalfa leány hűlenségédért! Itt a kendő, mi szerelmed, hűségéd zálogait adtal a válasz perczében . . . És te mégis hűtlen lettél? El tudtal feleleteni azt, kinek — állításod szerint — kendőddel szivedet adtal oda? Én nem hiszem, hogy te, ki megesküdött a fejünk felett ragyogó holdra, esillagokra, hogy enyém leszesz örökre — megszegtél volna esküdet? Ha igen — Isten irtalmazzon, hűtlen!

A kakasok már régen első kukorikoltak, midőn a fonóból a leányok hazafelé indulnak. Barna Pista rohan, mint ki furikáz énekes egész Julesáig, hol a kapuban meghuzva magát — várja Julesát, mert ma okvetlen beszélni akar vele. Meg

s arról az erkölcsi kötelességről, hogy azokba be-
lépjen. — Viszont pedig e tudatlanság és közöny
mellett a vagyonos osztály nagy részének nincs
érzéke az iránt, hogy mily mérvű támogatásra
kötelezi a vagyon lív czelekkel szemben.
Igy Magyarországon a legnagyobb ritkaságok
közé tartoznak a valóban jelentékeny jötekmény
alapítványok s az ország halálára s a hirlapok
reklamájára számítat minden száz vagy ezer for-
intot ajándék, oly helyről is, hol ez csak nyor-
moltul alalmazna számba megy.

Nálunk a hazafiai és maceenasi cizmet és
rangot is csak 10 ftrtól 50 ftrig terjedő részlet-
törlesztéssel szokták az emberek megvásárolni.
Pedig nemzeti kulturánk mindaddig koldus-
rús és hitvány lesz, míg szegények lesznek a kultur-
ális egyesületek.

Azért tisztelt hazafi urak, inkább kevesebb
dizsón, de több pénz tessék előzödni a nem-
zeti kultúra oltárára!

PORZSOLT KÁLMÁN,
a „Dunántúli köznevelési egyesület“
titkára.

Jegyzőkönyv

felvé a muraszombati gazdasági főkegyesület választmá-
nyának 1893. évi április hó 26-án tartott üléséről.

Jelen vannak gróf Bathányi Zsigmond elnö-
klete alatt: Gáspár Ferenc alelnök, Barbarics
József, Csorna Jenő, Fodor Benő, dr. Ivanóczy
Ferenc, Kiribich Ferenc, Mintsek Gáspár, Sin-
kovich Kálmán, Skrabán Iván, Sömen János vá-
lasztmányi tagok és Takács R. István e. titkár.

Elnök ő mőtösága üdvözölve a szép számban
megjelent tagokat, a gyűlést megnyitja, mire
I. A titkár betérjeszti alábbi jelentését a fo-
lyó ügyekről:

Metzer Mátyas és Kiribich Ferenc tagok
kérelmére a központ néhány alma- és körte-oltá-
galyt küldött.

Mayer E. és fiai gazdasági gépgyárosok Szom-
bathelyről tudtatták, hogy a mult évös határozata
értelmeben szívesen állítanak fel Muraszombatan
gépraktárt; egyttal körülbéli 900 ftr árú gépet
a raktár részére már le is küldték; gazdasági
gépgyárunkat, valamint az itteni gépraktárunk
hirdetését az egyt-let hettalappban, egy trieur-rel
szándékoznak honoralni.

Schwinnhammer János egytlet tag a kötelező
állattisztítási ügyben tét indítványát, melyszert
int a magas kormány megyénkben tegyen kísérlet
ez érdekében, — a központnak pártolólag
felterjesztette, egy egytletünk hetti lapjában is
közölte.

Vucsic Sándor és Hári Lipót mint falkola-
kezők bizonyítványt kértek az egytletől, a mit
nekik a tiszegő készséggel ki is állított.

A központi igazgató-választmány 62 frtyi
1891 évi központi járulékot mint segélyt az 1893.
évre kiutalta.

Ajánlja továbbá Agnelli József esári plébános
rothadásnak nem induló burgonya-faját, egyttal
tudatja a titkár, hogy ezen fajból próbára 20 kilót
beküldött a fentnevezett plébános, amit egy arra
alkalmas kísérlet-telopen el is ültetett.

Az amerikai szőlővessző-telep direkttermő
vessző, a miről személyesen is meggyőződött, —
többnyire mind kiszáradt; miért lív direkttermő
gyökerekes vesszők beszerzését hozza javaslatba,
hogy a most mutatkozó hiányok pótolhatók le-
gyenek.

Egyttal a tagok figyelmébe ajánlja a ma-

gyar mezőgazdák szövetezete által és „Budapest“
néven hirdetett permetezőt, amely 15 ftr 50 kron
szerezhető meg.

Továbbá felhívja a tagok figyelmét Fischer
és Heidlberg cég által áruba bocsátott, a szőlők
tavaszi fagyása ellen használható fűsttámasztó
aggyagra.

Bemutatja a választmányunk az első magyar
gazdasági gépgyár részvénytársaságunk utjonnan
megjelent ez idei képes árjegyzékét.

A magyarországi bizottság által tavaly nyáron
betyektetésre rendelt könyveknek egy részét a
könyvkereskedők az egytletnek ingyen rendelke-
zésre bocsátják.

Horváth Péter rátkalaki lakos kéri 3 frtyi
hátralekának elengedését, mert csaknem egész va-
gyona lett a tűz áldozata; ugy Heuberger Simon
is hátralekából 6 ftr törlesztést kér.

Rátkovich Vándel kanonok az utzeli gyüm-
ölcsfák felügyelői állásáról, mert járásnukból
távozik; lemondott, egyttal egytletünk működésé-
re az Isten áldását kéri.

Uj tagokul jelentkeztek: Bánfi Miklós Pál-
mafáról, Vukán Iván Bokrácsról, Renn Iván Hal-
masról, Györek József Bathányifalváról, Fart-
ély Ferenc és Vukán Ferenc Bokrácsról, Tóth
Miklós Muraszombatból mint pártoló tagok, Ma-
zaly Sándor Szent-Benedekről mint rendes tag.

A választmány titkárnak fentti jelentését
helybenhagyólag tudomásul veszi, a következő
határozatokot hozza:

A Mayer E. fiai cég által felajánlt trieur
birtokába veszi és azt egytlet tagoknak napi 50
kr. díj mellett, az elvett és visszaszállítás napjá
is számítja, rendelkezésükre bocsátja; a vasárnap
nem számítatik. — A gép kiadásával Meixner
Mátyas választmányi tagot bizza meg, egyttal
kijelenti, hogy a gépen ejtett kárért az illető ki-
sajátító felelős.

Mivel a szőlővesszők beszerzése még most
nagy költséggel jár, de mert a magas kormány
ugyis néhány ezer ingyen-szőlővesszőt juttat tele-
pünknek, az idén gyökeres szőlővesszőt nem ren-
del. — Azonban a fűsttámasztó anyagot próbára
néhány adagban meghozatni rendeli.

Ujabb rezgélizez-szállítvány beszerzésre ismét
50 frot utal ki azon kikötéssel, hogy a tagok
részére a tavalyi árban áru-itassék az.

Horváth Péternek 3 frtyi díjhátralekát tör-
lésbe hozza, azonban Heuberger Simon kérelmé-
nek helyt nem ad.

A népies olvasmányok beszerzésére a meglevő
alapról 10 frot utal ki, az ily beszerzett köny-
veket pedig a kiküldött bizottság ossza szét.

A központnak 62 frtyi segélyért halás köz-
szönetet szavaz.

Rátkovich Vándel kanonok egytlet tag eddigi
fáradozásaiért szintén halás köszönetet mond, re-
ményli, hogy bár távol járásunkól, ezentul is fogja
annak érdekét úgy mint eddigi szívén viselni.

II. Elnök ő mőtösága elérkezettnek látja azt
időt, hogy járásnak lényegszéneke előmozdít-
tása ügyében nagyobb mozgalmat indítson egytlet-
ünk. Mire hosszabb eszmerése után határozatilag
kimondja a választmány, hogy Muraszombatan
díjazással egytkötött és nemzetközi jellegű lóvá-
sárt rendez f. évi június hó 24-én.

A központ által e czélra felajánlt 100 ftr díj-
összeghez szintén 100 ftrt járál, egyttal elha-
tározza, hogy díjak kitűzésére felkérressenek a
helybeli takarékpénztárak, Muraszombat község
vásárjog tulajdonosai, Muraszombat község képvé-
lő-titkületé, vidékünk nagybirtokosai, úgy a

megyei lényegszéti bizottság, valamint egyes ér-
deklődő felek is.

Továbbá kimondja, hogy ezen díjazással egy-
tkötött lóvásár a vedő és eladó közönségnek jó
elvé tudomására hozassék hirlapok és falrag-
szok utján.

A díjosztó bizottságba bevásztlja gróf Batt-
hányi Zsigmond elnökelete alatt hr. Rammingen
Albert, gróf Szápáry Pál, Kodolits N. (Regede),
Vlasis Nándor, Utassy Béla, Csorna Jenő, Schwinn-
hammer János, Metzer Mátyas, Sinkovich Kál-
mán, Mintsek Gáspár, Skrabán Iván, Fodor Benő
és Kúhár István egytlet tagokat, valamint a köz-
pont által kiküldött megbízottakat.

Felkéri a bizottságot, hogy mielőbb a díjazás-
sal egytkötött lóvásár ügyében ténykedését meg-
kezdeni sziveskedjék.

III. Titkár röviden ismerteti gr. Bethlen An-
drás földmívelésügyi miniszter azon intézkedéseit,
mely szerint Magyarország erőszételgel nyülvendő
helyeinek befűstítését minden rendelkezésére álló
eszközökkel lehetővé tenni iparkodik és felhívja a
választmányt, hogy ez érdemben nálunk is nagyobb
gondot kellene az egyes birtokosokunk tanúsítani.

A választmány elhatározza, hogy fel fogja
hívni az erdőbirtokosokat, miszerint erdőbirtokos
befűsttása ügyében, ha hozzá fordulnak, megtesz
minden tőle felhető; sőt elnök ő mőtösága fel-
szólalására kimondja, miszerint új erdő-ültvények
után, ha azok kellő gondosabban részesítettek, az
adott is szívesen megítéleti az illető erdőbirtokos
helyett.

Egyéb tárgy nem lévén, elnök felkéri Gáspár
Ferenc tagtársat a jelen jegyzőkönyv hitelesítésére,
s az ülést bezárja. Kmf.

TAKÁCS R. ISTVÁN,
e. titkár.

Hitelesitem: GÁSPÁR FERENCZ.

Hírek és különfélek.

— **Kérelmek.** Habár sokan igen tisztelt
előfizetők közül kellően mellányoltak is felhí-
vásunkat hátralekainak befűsttése iránt, még
mindig igen telemek azoknak száma, kik még nem
gondolják meg, hogy biz nekünk is kell a pénz! A
még hátralekásokhoz azon kérséssel fordulunk te-
hát, sziveskedjenek a magában vevé csekély elő-
fizetési illetékkel mielőbb a kiadóhivatalhoz küldeni.

— **A honvédszobor telepezése.** Pün-
kösd vasárnapján emlékeztetés ünnepep tilt a ma-
gyar nemzet. A nép felirőlőb ércszobort készí-
tettek azon hősök emlékére, kik Buda várát 1849.
május 21-én a vitézség csodálatra méltó tenyeivel
bevették. Csak a hazafias lelkesedés volt képes
ilyen fegyvertettré. És azon daliák, kiknek vitéz-
sége a nemzeti történelem lapjaira a legszobor em-
lékeket írta, ezen orszámlánbortású hősök dicső-
sége az az emlékszobor, mely a budai Dísz-ter-
en áll, felhívja a világrész figyelmét a magyar hon-
védség dicső tetteire. És a szobor maga oly mű-
vészi alkotás, mely az eszmet a legszobor beszéd-
nél is jobban kifejezi. A honvéd, a ki megsebzett
homlokak, kezében karddal ágyu roncsán áll, azt
akarja bebizonyítani, hogy bár meg van sebzelve,
lelke megis elég erős az ellenállásra. Az össze-
rosszadkozó testet a lelkiertő tartja össze és a kard,
melyel a diadalt kivívja, nem lankadt meg kar-
jában, ha mindjárt csapás erte is azt a kart. A
szobor honvédelmalkja a legszobor alkotás, mit a
szobrászatt eddig létrehozott. Z a l a G y ö r g y,
a híres, alig 40 éves szobrász műve, mely a mes-
ter költőiségét visszatűkrözi. Valóban érdemes

gyermekem, hisz az nem is illik oda,* de hát az én
kedves Olga hugomnak az akarata többet nyom
a latban, mint a Mái néni véleménye; Olga pe-
dig orgonát és bodzavirágot akar, mert hát sok
jó tulajdona mellett a háló és közönet érteze is
él az én kedves Olga hugom keblében. Ha pedig
Olga az iskolából hazajött, úgy az első „hozzt
Isent“ az ablakja alatt virágzó bodza és orgona
adta meg, de hát diti virágu ág-bogno! Olga job-
ban örült mint a vajkenyérnek. Igen, orgona és
bodzavirág díszítse az oltárt!

Az oltárt! Teljes 4 év mult el azóta, hogy
tánöszönivel egy csoportban jelent meg a bér-
málási szentegység felvételére, amikor is könnyelt
szemekkel nézte a chórus díszesen festett abla-
kait. Mintha csak tegnap történt volna. És öreg
bácsikája, a templom jószágos papja, ki előtt hol-
nap mondja el a „holtomiglan-holtidőiglan“t, vaj-
jon vissza fog-e emlékezni azon napra. Vajjon
elérőkönyvül-e az agg, vajjon finom metszésű vé-
kony ajkai ismét remegni fognak-e, mint akkor,
midőn az ige magyarázatába fogott: „És emigyen
szerezte az Úr a virágot...“?

Oda haza a börtöndök halom száma csoma-
goltan. Anya és testvér mely oly oadadó hüséggel vé-
geztek el mindent. És im, ő esténként már nem
esőkholtja a jó mama orgozját, mely a jól ér-
tő piros-pozsgás almáin is kedvesebb. És ha az ál-
mából őt is ébresztő napusárg beköszönt az abla-
kon, nem érti többé Margit lány tagjainak ölelést.
Helyettök más karok, erősebbek és duzzadtab-
bak, más orgozák, szákkalas, napbarnított arcu ju-

totl szobor, mire kipirult homloka és kékes színű
szemeinek tekintete oly mély, méla és sokat kér-
dező lett...

„Csak esdesen jó Károm! Ne esőrgesd oly
késégszelesen láncaidat. A te jó Olgaéd gondolt
read is a nyulánk falatozásánál. Im... Itt van
... még ma... utoljára. Szegény pára, nélkülözni
léssz kénytelen engemet, de szíjoruan meghagy-
tam Margitnak, read gondot viselni; nem hagy
ő téged, jó öreg barátom. Na jól van... te bo-
londos Káro, nem szegénylené magad egy tényleg
menyasszonyt megcsókni? Na jó, jó... meg-
engedem, hisz... ma... utoljára teheted.

Ugyan hol is lesznek holnap ilyenkor? Tan
B-pen egy szállóban, kettesben töltve el a —
szobát. A kicsi asszonyka esenget és egy elegán-
san öltözött ifju ember, ki csupa véletlenségből
pinczér, hajlogva jelenik meg.

„Rendelkezik kettkőn részére a szobában él-
vezhető étrenddel?“ mily hetykén fogja ezt ő,
az ifju asszony kérdezni, oly nagyképpen, mintha
már jól kiszolgált turista-nő lenne.

Gyula — az ő Gyulája — azután erős teát
iszik majd, mely legkedvesebb itala, az erkélyre
megyünk, hol Gyula — az ő Gyulája — szivara
gyújt. Hadd lássa, hogy okos, értelmes asszony
a felesége, ki ártatlan szokásait nem akarja kény-
szerzubbony alá helyezni.

Hirtelen egy hollőfekete pejszőru esikő emeli
fejét onnan kívülről a rácozatt fölé és a faszor-
mentőn helkan nyerveite mind jobban közeledik.

„Oh, te hívsz, Ajax, én kedves lovascám!
Bucsuini jössz te is? Jó, jó, kedves Ajaxom! Ste-

gény állat, a csunya Káro elvitté utolsó falato-
mat. Mire visszajövök, nagy, derek ló válik belő-
de. És Mazurka társad oldalán jössz elélem, hogy
hazarörpits a vasutról. Felismeresz-e még majd
akkor is Ajax?“

Ajax pedig halkán nyerit és pársonyphu
pofáját a menyasszony felűleze emeli, mintha
moudani akarná, hogy meg nem feledkezik róla.

A hegyeken túl tűnik el a nap sárgarépés
tányér alakjában. Nyír és fenýű hatalmas árnyat
vonnak körül. A kis lakban vidám jövedé, pajkos
nevetés. A bácsi, ki most az elhunyt jó apát is
helyettesíteni van hivata, csöndesebb mint más-
kor és gondolataiba elmerrülten simogatja az ő
„kis lányának“ szöke fűrtét. A jó és kedves mama
pedig halgatólag, csaknem némán, csupán egy-egy
sőhajjal újból és újból koblére öli őt; Margit
pedig gyöngédien simogatja arczát, kezét.

Meghatlan őlleknek szeretteit, midőn utol-
jára készűl távozni a sarokszoba szűzes otthonába.
Még egy pillantást vet a nyári díszben pom-
pázó kertekre és azután... becsapja az ablakot.

Tirelmetlenül, villámcséppszéggel nyulnak uja-
jai egy elefantsonat medallion után — melyet
kineses aranyfűl megfizetni nem lehet és mely
nyakáról, jól elrejtve, csüszött egy bársony sa-
lagon. Sőt, nagy, hűségégtő szempár tekint
Olgára, meleg, remegő ajkak odan-hezülnek az
űveg lapjára, halkán suttogva: „Holnap, holnap!
és most jó éjszákát én egyetlen mindennem!“

Nyugodtan alszik itt utoljára az én kedves
jó hugom: Olga.

KAUNITZ LAJOS.

megtekinteni azt a pompás ércművet, mely a honvédekben kívül még a magyar géniust, angyal képeken jelképezi. A géniusz a honvéd vitézséget korszerűsáru jutalmazza melyet a megbeszételt cserkészek főur tart. Pont 11-kor a budai dalárdára, mely élnoke dr. Köszvényi Gyula vezetése alatt vonult fel, rendezett egy himnusz. A dalárdát Selley Gyula karnagy dirigálta. A közönség néma csöndben hallgatta a dalárda énekeit Ezután dr. Szenassy Sándor a budai honvédeket előke előke vezényel a szobor történetét. Mikor Szenassy ajkáról elhangzott a szó: „Hulljon le a lepel:” a vászontakaro pillanatok alatt legrugott s ott állt teljes szépségében a szobor. A hatás szinte leírhatatlan volt. A közönség dörög tapsviharra és eljénzésbe tört ki s mindenki megemelte kalapját. Telkesen éljenztek Zala Györgyöt, a ki a dobogórol mutatta meg magát. A perczig tartó viharos éljénzés elmúltával Degré Alajos élnoke lépett az emelvényre, hogy elmondja beszédét. Meghatárolta a honvédek hősiességét. Végre így szólt: „Énkedjek meg uraim, hogy ne mondjam tovább irred beszédemet, hanem szívem érzését tolmácsoljam. Különben a lelkesület elfojtja szavamat Ezért régi bajtársamat Cserey Ignácet ezredet felkértem, hogy tegye le a szoborra a központi honvédegyelet koszoruját.” Az öreg urat zajosan megjelénzték. Az ünnepi beszéd elhangzása után a budai dalárda a koronázási jubileumon előadott „Üdvözlézet” énekelte el nagy hatással. Ezután következett az ünneplékeny legnyitókó hatású pontja, Bartók Lajos ünnepi ódija. Bartók aranyajutásos, meggyiszívörb atillában kezében a szöveggel lépett a dobogóra s már megjelenésokor lelkes éljénzessel fogadta a közönség. Az éljénzés lecsillapultával hozzáfogott költeménye elszavalásához, melynek minden egyes verszaka után felhangzott az éljénzés név taps. A mikor pedig az óda végén a költő a sétélen felistent gyönyörűen aposztrófálja, a lelkesedés tetőpontjára hágott, a hölgyek kendőiket bobogtatták, a férfiak éljénzték s aki csak tehetett — legelőli a képviselőház élnoke — oda-sietett a költőhöz, hogy vele kezét fogjon. Ezzel Bartók lezsalólt a dobogórol, hogy helyet adjon a következő szónokoknak. A szobor tövében ülvözöltek egymást a költő és a művész — Bartók és Zala — kezét fogva s egymást megcsókolva. Egy roszkatag aggyastján jelent most meg a szónokok helyén. Spur János 48-as honvédtest egyszerű szalon ruhában s melléje állt Gerlőczy Károly h. polgármester, a szekes főváros kiküldött képviselője fényes díszmagyarban, mellén érdemjelével. Spur János rövid, de lelkes szavakkal adta át a szobor a főváros képviselőjének, kivánva, hogy a szobor hosszú időközön át hirdesse a névtelen hőskö dicse élnokeit s lelkesítsen a haza szeretetére. Az éljénzés feladott beszédre Gerlőczy polgármester válaszolt. legelőli is kifejezve köszönetét a főváros nevében mindazoknak, a kik bármilyen módon s mérvben elősegítették a remek szobor létrehozását. A szobrot mindenkor hazafiás kegyelettel fogja őrizni a főváros. Beszédét a haza és király elte-tésével végezte. Az ünneplé programját a „Szózat” élnoke is zárta be. A budai dalárda kezdte meg, végül azonban az egész közönség énekelte.

— Vasut-ügyünk. A „Muraszombat-gyanafúlvai” vasutunk kiépítésének engedélyezési tárgyalása folyó év június hó 3-án lesz megtartva.

— Övvaszközönségünk szives figyelmébe ajánljuk mai lapunkhoz mellékelt „Utmatást a szőlőgára (peronospora viticola) ellen való védekezésre”

— A vallás- és közoktatásügyi miniszter ur ó mőtőszása a muraszombati kisdődővára részére 150 forint s a helybeli iparos-tanecz iskolára részére 100 forint államsegélyt adott.

— Tisztelet olvasóinknak mai számmal egy felj el mellékeltet kedveskedünk.

— Tüzrendészeti szabályok. Muraszombat község képviselőtestülete részéről — tekintettel a száraz időjárásra s az előforduló gyakori tűzesetekre — a község által alkotott s a nagyműt. m. kir. bűlgyminiszterium rendeletével megerősített tűzrendészeti szabály-ndeletr, felhívának Muraszombat község hűtéljadosai és lakosai az alább elrendelt öv-intézkedéseknek a különben követez-ményeik terhe alatti megtartására. 1-ször Nyílt tűzhelyeknek a tűz esténként előlondó s a parázs alkalmas edényekkel betakarandó. 2-or Pírnyét és hamut padláson vagy nyílt helyen tartani tiltatik. 3-or Szalmás gabonát, kendert, lent és bármely gyűlkönyű tárgyat tornacson és konyhaajtóhoz közel, valamint tűzélő-fát a konyhában vagy tűzhelyek szomszédagságában és padláson összerakni tiltatik. 4-szer Székűlök, padlalon, pajtában, felszerben, istállóban, gyűlkönyű anyagokat tartalmazó más helyeken dohonyozni és szivarozni tilos. 5-ör Tűznek vagy gytérnyáknak zárt lámpás nélkül szabadba való vitéle, valamint az istállóban gytérnyába vagy nécznek zárt lámpa nélkül való égése és használata tiltatik. 6-or Gyermekeket gondviselő nélkül magukra hagyni tiltatik. 7-er Mindenki köteles a gyűjtőt oly helyen őrizni, hogy a gyermekek hozzá ne férjenek. 8-or Szé-

rűn, padláson, felszerben és gyűlkönyű anyago-kat tartalmazó helyen, fűl vagy kalap melléi gyűfát használni s azt oly egyéneknek, kik szalmával vagy más gyűlkönyű anyagokkal bínnak, magukkal hordani tilos. 9-er Székűlök, padláson és felszerben szóna és szalmának 8 napi szépség-let mennyiségénél többnek behozása és tartása szintén szigorúan tiltva van. 10-er Végre köte-lezetnek a hűtéljadosok és lakosok, hogy kellő szamu pemetet alkalmas kádakban, ezeknek nem leme esetén több sajátban vizet folyton készelésben tartani el ne mulasszanak, mert mind azon elrend-elt öv-intézkedések viz-galat alkalmával tapasztal-landó rendellen-ségekről a törvény és az ez iránt fennálló szabály értelmében a legszigorúbb bírsággal fognak sújtani.

— A muraszombati járási tanító-testület tavaszi környűléset folyó hó 25-én Vas-kerpádon az állami iskolában tartotta. Dacára az eső időjárásnak szép számmal jelentek meg az ügyel tagjai. A tanácskozás majdnem delután 3 óráig tartott, melyen az egyet oly határozato-kat hozott, melyek az egyet második-est felele-víteni vannak hivatva. Különben ezen ügyel lefolyá-srol szűlő gyűlkönyűvet a legközelebbi számmalban hozni fogjuk, mire már eleve felhívjuk az érdekl-ülő olvasóközönség figyelmét.

— Felkészülés az éjzre. Cziprét Áron, a battánydi lelkes ur fia és jász-örvosnok öcsese, járási káplán 9, a próbaszónoklato egyenkint megballagott pályázó közöl folyó év május hó 14-én tartott választó közgyűlésen a roknozi (Sze-pek-mege) ev egyház lelkipásztorává választott közfelkialtással, egyhangulag. Gratulálunk!

— Elgázolás. Lenár Rudolf kuzmai lakos folyó hó 3-án a mezőről székbebe fogott két te-henevel hazafelét hajtott, utközben a tehének meg-bokrosodtak, de Lenár — dacára annak, hogy a tehének rohanás közben 2—3 ízben is elbuktak, a székéről le nem szállt, hogy őket megkezeze. Végre hazacértek; itt Lenár edesanyja a tehének elé ugrott, hogy rohanásukban megállítsa, de az öreg is gyöngre lovan, a tehének elgázolták mikor úgy meg-cérült, hogy egy felóra múlva kiszendvedt.

— Brutális veredések. A széchenykuti kompnál múlt kedden a reggeli órákban pár szé-chenykuti szuhanc védtelen stájer munkásokat megtámadott és súlyosan megsebesített s kevésbé múlt, hogy a Murába fulasztott. Széchenykuton már ilyen botrányos veredéseknek annak idején embelet est ádatulal s az ilyenek közveszélye esendűbáborítás és kihágások évenkint is-metölnek. Reméljük és elvárjuk, hogy az illető hatóság példás büntetéssel elejét vesse a jövőre nézve az ilyen szegyenletes dolgoknak, melyek szót homályt vetnek hazai közbiztonságunkra a bekés szomszédok előtt.

— Weiss József családja és hozzátartozói mindazoknak — kik Weiss Józsefné elhalálozása alkalmával részveteket nyilváníttak, — ez alkalommal legmelyebb köszönetüket fejezik ki.

— A m. kir. belügyminiszter vala-mányi törvényhatóságához 27400/VI—11. sz. alatt a következő körrendeletet intézte: A pénzügy-miniszterium vezetésével megbízott miniszterelnök úrtilt f. évi március hó 27-én 16586 sz. s. kelt átiratában nyert értesítés szerint a m. kir. dohánjvédők közp. igazgatóság felhatalmaztatott, hogy a kentucky- és virginiai dohánjvíz kivon-tából a fűmesi dohánjgyáiban elkészült 500 db. 1300 gramm súlyú dobót a Budapesten szék-elő dohány kereskedelmi részvénytársulat közvetít-sével dobozunkint 1 frtnyi (2 korona) árban s a gyógyszerke és mérég-áruvezékek tartása és el-arusítása tárgyában 1869. évi 2789, illetőleg 1875. évi 26033. számú belügyminiszteri körrendeletek-ben, jelesül pedig az utóbbi körrendelet 5. §-ában foglalt határozomány betartásának kötelezett-ségével a dohánykereskedelmi részvénytársulat vagy drogúistak után áruba becsháltsa. — A szobán le-velt ügy „Thamont” név alatt van forgalomban és eddigelő kitűnő sikerrel alkalmaztatott a Lema melanquus névű vetépszúrtó rovar. levél-tetvek a Tungs Pyri, bizonyos darabó álelek, az almafák pókháló-herényei, az apacza-pille és busc-járató- és a szery névű meggőssége figyelmeltető ut-tatással el van látva. — Miről a törvényhatóság tudomás és az érdekelte gazdálkóssággal leendő tudósítás végelet értesítem. Budapesten 1893. évi ápril hó 2-án. A miniszter megbízásából: Ujcz Kornél s. k. min. oszt. tanácsos. — 18612/93. sz. Ezen leirat fűlszolgabíró és polgármester uraknak azon felhívással adatik ki, hogy ezen leirat tar-talmáról az érdekelte közönségnek értesítse. Szom-bathely 1893. ápr. 29-én. *Károlyi Antal*, alispán.

— Fintal belőrol tolvajok. Vucskies Mátyás bityándi és Szilvények Sándor vaslaki il-letősség 15 éves fiuk, kik városunkban szolgáltak már hosszabb idő óta Schönhejt Lópót, Neumann Vilmos, majd Graf Leont, és Heimer Ignác kereskedőknek leszegezve volt üzletkírákatát oly ügyesen dezmáltak meg, hogy a kereskedők azt észre sem vették — Elvittek egyik másik helyről

zsebkendőket, kezélő gombokat, selyem nyakken-dőket, kalapokat, harmonikát, inget, gatyát, pipát, cseruzát, kefekeket ostort. egy szóval a mi nekik megterestett, míg végre a helybeli csendőrszég nyomukra jött, az ellopott tárgyakat nagyrészt megkerítetté, a fiatal tolvajokanokokat pedig az itteni kir. járásbírósnak átadta.

— Hetőres utján tyuklopás. Gumilár János halmosi lakos zárt állólő-ajtaja veszővel kifeszítettett s onan 2 tyuk és 11 csirke 6 frt 40 kr. értékben ellopottat. A muraszombati csendőrszég a tetteseket Horváth Ignác (Sifter), Horváth Vizeze (Huber), Baranyai Kozália (Rinesa) és Horváth Apollónia (Póna) névű borhidai cizányok személyében kinyomozta s az uróbbinál előlalt két tyukot — ámbar már leölve — elkobozta, míg a 11 db. csibet a tettes s a károsnak már az üldözés alkalmával visszavitte s az udvarában eleresztette. Horváth Apollónia a pünkösdi ünnepekre beszerzett pecsenyét megfosztva most a muraszombati kir. járásbírósnak kószjárta került.

Vegyes rövid hírek.

A megyéből. A szombathelyi Szabária szálló a nagy hadgyakorlatok befejezése után meg lesz nagyobbitva, amennyiben még egy emeletet kap, mialtál körülbelül 30 vendégszobával bővül; azon-kivül az egész szállóba egy igen esinos homlok-zatot is fog kapni. — *Vasmege* törvényhatóság bizottsága közelebb tartott ülésében elhatározta, hogy részt vesz a milleniumi kiállításban. A szűk-séges előkészületek megtétele céljából az alispán élnokele alatt bizottságot küldött ki. — *Ameri-ka*ba akart kiszökni Hiresi József felső-rónöki la-lakos, hogy itt a büntető-igazság kezeit kikerülje, azon büncser, hogy Santa Ferenc oltáni lakost ösz-szeszólalkozás folytán zsebkéssel 5 helyen súlyo-san megsebesítette. De a csendőri elcsipték és b-kerészték Szt.-Gothárdra. — *A Rába* és mellék-elyein folyamatosan levő szabályozásról szűlő tör-vényjavaslato az országgyűlés pénzügyi bizottsága elfogadta. — *A belügyminiszter* körrendeletet bo-esájított ki, melyben a hatóságoknak a mindin-kább növekedő Brazíliaba való kivándorlás meg-akadályozását kötelezőssé teszi.

A hazából. A királyné a magyarországi tízfűkarsultnak 1000 forint adományozott. — *József Agost* fűleragz eljegyezte királyunk unok-áját, Erzsébet bajor hercegnőt. — *A vetések* ál-lása országsszerveztet általán vége kedvesölten. — *A tapolczai* zárdai iskolában egy kis leány nyelve káromkodás miatt tizetés vassal megégettetett. — *A közös* hadügyminiszterium költséglelőirányatá-nak indokolásában kiemeli, hogy a veterének a kontinens majdnem összes államaiban tapasztal-ható jelékény fejlesztésére való tekintettel ann-ak szűksége merült fel, hogy Ausztria-Magyar-ország is növelje véderőjét. — *A Szt.-Imre Egye-sület* e hó 28-án a Katholikus Kőr helyegységben e. e. 11. grófor ünnepius évárol közgyűlést tart, melyen érf Szápary Pál ezimbalom magyar da-rolak ad elő. — *Vaszyry* Kolos hercegepmias esűtörtékön utazott Rómába, hogy a bihori mélt-ósággal járó bíretumot átvegye a pápától.

Irodalom.

— Budavár ostroma 1849 május 4—21-ig ezimzel érdekes alkalmi fűzet jelent meg múlt héten „Könyves Kálmán” m. irodalmi és könyv-kereskedesi részvénytársulat kiadásában Buda-pestben, szerkesztette d'Elsen Rezső. A budai honvédoszob, az ostromban közreműködött hon-véd labornokok és a vár betételének képeivel, valamint az ostrom tervrajzával díszített fűzet ára 30 kr.

— Új zeneművek. Megjelent a „12 cim-balom-átirat” feliratu zenemű sorozatnak folyta-tása, melyet Kun László oly ügyesen szokott ösz-szeallítani; aki cimbalom-átiratokat s kivált ezen kitűnő zeneciro műveit ohajtja beszerezni az kérje Köszvényi és társa budapesti zeneműczég 2169, 2186 és 2334. sz. kiadványait, melyeknek mind-egyike csak 3 koronába kerül. — *Ugyancsak* Köszvényi és társánál Budapesten megjelent s ugy ott, mint minden zenemű-üzletben megrendelhető „Gróf Apponyi Albert urnak” a magyar zene ked-velőjének, a Kisfaludy társaság tagjának hazafiás hódoló tal ajánlvá: „Primitiális magyarja” hegűdere és ponyvára átirta Zsadányi Armand. Ára 3 korona.

— Kis Könyvtárból. Benedek Elek ifju-ság könyvűllalásánál utjabban ímet 3 fűzet jelent meg valogatótt hó olvasmányokkal, melyeket a 6—14 éves gyermekűlly örműmel és hasznossal olvashat. A legújabb (16—18) fűzetek: *Várni Sándortól* az árvek erzmű elbeszélés, *Büncgéri Jánostól* „Az állatok beszélnék” és *Schesi Jóból* Apórtörténetek. A kis könyvtárt, melybe a legjobb ifjúgói írók dolgoznak, nem ajánlhatjuk eléggé a szűlők és tanferink figyelmébe. Egy 4—5 év ter-jű d-ímű könyvecské ára 12 kr. (Kötre 20 kr.) s így a szegényebb sorsu gyermekek is könnyen jűt-hatnak hasznos olvasmányokhoz. A kis könyvtár-ból minden héten megjelent egy fűzet s minden egyes fűzet teljesen befejezett olvasmányt tartal-maz. Tájékozásul megemlítjük, hogy a szerkesz-

ÉRTESÍTÉS.

A muraszombati gazdasági fiók-egylet

folyó 1893. évi június hó 24-én Muraszombathban, az országos vásár alkalmával

dijazással egybekötött nemzetközi jellegű lóvásárt

rendez.

CZÉL: A lovak értékesítésének előmozdítása. — Díjazások által serkenteni a gazdaközönseget, hogy minél jobb minőségű lovak tenyésztésére törekedjék.

A díjazásnál különös tekintet lesz a nóri (muraközi) fajra, de díjazásban részesülhet bármely fajú és bárhonnan származó állat, mert a díjazás egyik célja a lóvásár emelése.

A nagyobb birtokosok által bemutatott lovakra I-ső díj: dísz-oklevél, II-ik díj: elismerő oklevél.

A kisebb birtokosok által elővezetett állatok az alábbi díjakat nyerhetik el és pedig nehéz lovak után:

Tenyézménekért: I. díj 20 kor. II. díj 15 kor. III. díj 10 kor. IV. díj 5 korona.

Mén-csikóért: " " " "

Tenyész-kanczáért: " " " "

Kancza csikóért: " " " "

Könnyű lovak után:

Tenyész-ménért: I. díj 20 kor. II. díj 15 kor. III. díj 10 kor. IV. díj 5 korona.

Mén-csikóért: " " " "

Tenyész-kanczáért: " " " "

Kancza csikóért: " " " "

Ezekon kívül még magándíjak is tüzetnek ki.

A díjak odaitélésére hivatott bíráló-bizottság d. e. 10 órakor kezdi meg működését, miért is felkéretnek a kiállítók, hogy a kiállítani szándékolt lovakat a díjazás napján legkésőbb d. e. 9 órára a lóvásártérre elővezessék.

Bírálat befejeztével az odaitélt díjak mindjárt a helyszínén kiosztatnak.

A lóvásárra felhajtott állatok után helypénz nem szedetik.

Muraszombat, 1893. évi május hó 17-én.

Takács R. István,

egyl. titkár.

Gróf Batthyány Zsigmond,

egyl. elnök.